

ikke blande sig i det Forhold, det er urimeligt, at Staten saa heller ikke kan give Dyrtidstillæg til den Lærer, der har bosat sig i Landdistriktet, men udover dette intet andet har bedrevet.

I den foreslaaede Form vil dette Dyrtidstillæg saaledes falde i høj Grad regeløst. Lærerinderne ville intet faa. Naa, det vilde dog være efter en bestemt Regel. De vilde i alt Fald have den Trøst, at ingen af dem fik noget, saa imellem dem blev der for saa vidt ingen Misundelse. Men for Lærerne vil det udelukkende bero paa det enkelte Byraads eller Sogneraads Bestemmelse. Her er ingen Tale om, at Staten i mindste Maade kan skifte Sol og Vind lige, ikke Tale om, at hvordan det saa end gaar med de bedst lønnede, skulle dog i alt Fald de lavest lønnede, de mest trængende, være sikre paa at faa Part i Dyrtidstillæget. Tværtimod. Naar Københavns Kommune, Aarhus Kommune osv. vedtage Lønningstillæg til alle deres Lærere — den sidstnævnte By har gjort det, ligesom der er adskillige Købstæder, som have gjort det i den sidste Tid —, skal Staten udrede Dyrtidstillæg ved at betale det halve til Kommunen og derved ogsaa Dyrtidstillæg til Lønninger af en Størrelse, ved hvilke der aldrig for andre Etater kunde blive Tale om ekstraordinært Dyrtidstillæg. Men Læreren i et lille Sogn, hvis Indtægt maaske knap er $\frac{1}{3}$ af den andens, kan Staten ikke skaffe noget, den maa stille se paa, at han intet faar, hvis Sogneraadet ikke finder, at det vil gaa til en Lønningsforhøjelse.

Ogsaa overfor Kommunerne vilde Forslaget komme til at virke besynderlig regeløst og vilkaarligt. Jeg har nævnt, at glædeligvis gaar det ret hyppigt paa, at Landkommuner forhøje Lærerlønningerne. Men naar dette sker, sker det ikke som et midlertidigt Tillæg, men ved at forhøje Grundlønnen, Begyndelseslønnen. Disse Lønningstillæg kunne altsaa ikke falde ind under Forslaget, de paagældende Kommuner kunne ikke faa Halvdelen heraf refunderet af Statskassen. Ikke faa Købstæder have ligeledes i Vinter vedtaget Lønforhøjelse. Enkelte have givet dem som en foreløbig Forhøjelse — saaledes i det Tilfælde, jeg nævnedes før, til dem, der bo paa Byens Grund —, og de vilde altsaa

kunne møde med deres Regning paa Halvdelen af, hvad der i den Anledning var udbetalt. Men de allerfleste have givet det som almindelig Lønforbedring ved Ændring af den i Skoleplanen optagne Lønningsskala for Lærere og Lærerinder, og de ville altsaa ikke overfor Statskassen kunne sige, at det er Dyrtidstillæg, de have givet, de ville ikke kunne faa noget refunderet af Statskassen. De Kommuner, der have været de første og villigste til at bevilge højere Lærerlønninger, vilde altsaa blive straffede, idet de maatte se paa, at Resten, de, der hidtil have holdt sig tilbage, f. Eks. Københavns Kommune, nu bleve belønnede med at faa den halve Udgift refunderet, idet de, der komme bagefter, selvfølgelig ville bevilge det som midlertidigt Tillæg eller Dyrtidstillæg. Naar dette Forslag først er vedtaget, ville selvfølgelig alle de Købstæder, der hidtil have holdt sig tilbage, vælge den Form, at det er Dyrtidstillæg, de give, og ikke en almindelig Lønningsforhøjelse. De af Landkommunerne, som have forhøjet Lønningerne i den senere Tid, ville ingenting kunne faa, men de, som ville gaa dertil, ville selvfølgelig ikke fortsætte med at forhøje Grundlønnen og derved skaffe en varig Forbedring af Embedets Indtægter, men de ville for Fremtiden, for at faa Part i Statstilskuddet, holde sig til personlige Lønningstillæg.

Forslaget vil i det hele virke planløst og vilkaarligt saavel for de enkelte Læreres Vedkommende som for de Kommuner, der skulle have Tilskud af Statskassen. Kun paa et Sted er der en fast Plan i Forslaget, nemlig overfor Lærerinderne, thi dem har man holdt ganske udenfor.

Zahle: Den højtærede Minister har benyttet sin Ret til at tage Ordet paa et hvilket som helst Tidspunkt, han selv vil, til at bryde den Regel, at et Medlem af hvert Parti faar Lejlighed til at udtale sig, inden Ministeren tager Ordet. I dette Tilfælde er det for saa vidt kun glædeligt, som det giver mig Lejlighed til straks at puste det Korthus om, som den højtærede Minister har søgt at bygge op paa den Vej, ad hvilken man skal skride frem for at skaffe vore slet lønnede Lærere et Lønningstillæg. Jeg skal tillade mig straks at